

Kendelse

afsagt den 14. maj 2020

i

FV 2019.636

HK Danmark

som mandatar for

A

(advokat Michael Møllegaard Jessen)

mod

B Kommune

(advokat Christian K. Clasen)

1. Tvisten

Denne sag angår, om A med rette blev bortvist fra sit arbejde i B Kommune.

Hvis bortvisningen var uberettiget, er spørgsmålet, om A ud over løn i opsigelsesperioden har krav på en godtgørelse for usaglig afskedigelse, og i bekræftende fald hvad godtgørelsen skal udgøre.

2. Påstande

Klager, HK som mandatar for A, har nedlagt påstand om, at indklagede, B Kommune, skal betale 221.557,91 kr. til A med procesrente fra sagens anlæg den 31. august 2018.

B Kommune har påstået frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end påstået.

Klagers påstand er sammensat således:

Månedsløn februar 2018	27.551,15 kr.
Pension 15,95%	4.394,41 kr.
I alt	31.945,56 kr.
Løn i opsigelsesperiode 2. marts-30. juni 2018	125.721,23 kr.
Godtgørelse for usaglig opsigelse, 3 måneder	95.836,68 kr.
<u>I alt</u>	<u>221.557,91 kr.</u>

Indklagede har ikke gjort indsigelse mod selve opgørelsen af klagers krav eller mod forretningsstidspunktet.

3. Sagens behandling¹

Sagen blev mundtligt behandlet den 11. maj 2020 i Arbejdsmarkedets Hus, Sankt Annæ Plads 5, 1250 København K, for en faglig voldgift med følgende partsudpegede medlemmer:

Udpeget af klager: Peter Thrige, teamleder for fagligt team, HK-Kommunal, og Per Stech, faglig sekretær, HK-Kommunal.

Udpeget af indklagede: Chefkonsulent Christel Andersen, KL, og chefkonsulent Lotte Bryde, KL.

Som opmand deltog højesteretsdommer Oliver Talevski.

Der blev under den mundtlige forhandling afgivet forklaring af A, C, D, E, F, G og H.

Efter forhandling og votering kunne der ikke opnås enighed om eller et flertal for en afgørelse blandt de partsudpegede medlemmer af voldgiftsretten. Afgørelsen skal derfor træffes af opmanden ved kendelse.

4. Sagsfremstilling

A blev den 22. maj 2017 ansat som sagsbehandler ved B Kommune med tjeneste ved Borgerservice. Hun havde tidligere været ansat i X Kommune. Arbejdstiden var fastsat til 34 timer om ugen, og arbejdet var omfattet af overenskomsten for administration og it mv. mellem KL og HK/Kommunal.

---

¹Den 20. april 2018 indgik parterne en procesaftale om faglig voldgift. Det hedder heri bl.a.:

”Sager om bortvisning af medarbejdere skal efter KL’s opfattelse behandles efter afskedigelsesnævnbestemmelserne i § 25 i Overenskomsten for administration og IT. Efter HK’s opfattelse skal sager om bortvisning af medarbejdere behandles ved de civile domstole. Henset til, at der for tiden verserer en retssag om uenighed om netop dette spørgsmål i ..., enedes KL, B Kommune og HK efter en konkret vurdering og uden præjudice at indgå aftale om, at sagen om bortvisning af A behandles i faglig voldgift. Aftalen indgås under forudsætning af, af HK overholder fristerne i Overenskomsten for administration og IT for at bringe sagen videre til nævnbehandlingen.”

En del af opgaverne i Borgerservice var at udstede NemID og nøglekort til NemID. Borgerservice udførte også andre opgaver som f.eks. fornyelse af pas, fornyelse af kørekort og udstedelse af id-kort.

Den kompetence, som kommunernes borgerservicecentre udøvede på området for NemID, var baseret på såkaldte RA-aftaler med Nets, hvorved borgerservicecentret i sin funktion af RA (Registration Authority) varetog registrering og udstedelse af NemID på vegne af Nets, som var en privat virksomhed.²

Nets havde udarbejdet undervisningsmateriale til RA-medarbejdere. Af dette materiale, der fandtes på RA-portal, fremgik – i korte træk – bl.a., at straksudstedelse af NemID og efter det oplyste nøglekort til NemID krævede

- (1) den pågældende borgers personlige fremmøde,
- (2) borgerens fremvisning af gyldig billedlegitimation³ og
- (3) borgerens rigtige besvarelse af nogle kontrolspørgsmål.

Formålet med denne proces er at forebygge misbrug ved, at medarbejderen i Borgerservice sikrer sig, at nøglekortet bliver udstedt til den rigtige person.

Fredag den 23. februar 2018 om eftermiddagen foranledigede A, at der blev udstedt et nøglekort til hendes ægtefælle, Y, uden hans personlige fremmøde og på baggrund af et foto af Y's kørekort, som han havde sendt til A's telefon.

G underskrev omkring en uge efter episoden en redegørelse om hændelsesforløbet den 23. februar 2018. Redegørelsen er konciperet af H efter de oplysninger, som G gav hende under et møde. Det hedder i redegørelsen bl.a.:

---

²Forvaltningen af NemID er nærmere beskrevet i en udtalelse af 15. juni 2017 fra Folketingets Ombudsmand. Ved lov nr. 439 af 8. maj 2018, der trådte i kraft den 1. juli 2018, blev der indført lovregler om udstedelse af NemID. Til loven blev knyttet bekendtgørelse nr. 899 af 21. juni 2018.

³Hvis der ikke kunne fremvises gyldig billedlegitimation, kunne der efter det oplyste fremvises to andre typer af legitimation.

”Fredag den 23. februar 2018 sad A i omstillingen, og jeg sad i front sammen med Z hele åbningstiden fra kl. 10.00-13.00. Vi sad dermed alle 3 ved skranken i Borgerservice i hele åbningstiden.

Da vi lukkede kl. 13.00, skyndte A sig at gå.

Jeg pakkede mine ting sammen og gik derefter ind for at tale med kollega ..., som har kontor på gangen mellem Borgerservice og kantinen.

Så gik jeg tilbage til Borgerservice, tog mine ting (pc mv.) i skranken og låste dem ind i mit skab. Derefter tog jeg de to kasser med NemID breve, pas og kørekort og bar dem i kælderen og låste dem ind i boksen. Det tager ca. 3-4 minutter.

Da jeg kom tilbage til Borgerservice, sagde Z, at A var kommet tilbage og havde spurgt om Z ville hjælpe med et NemID til hendes mand. Det havde Z afvist, og A var derfor gået ind til eleven F, som sad i det bageste lokale, fordi hun arbejder sammen med opkrævningsmedarbejderen.

Z spurgte mig: ”Ville du udstede et NemID til en, der ikke er her?”

Jeg gik hen mod døren ind ... til det bageste lokale, og samtidig kom A gående meget hurtigt ud ad denne dør og forlod Borgerservice. Hun stoppede ikke op og sagde ikke noget. Jeg overvejede et øjeblik at løbe efter A.

Jeg gik ind [til] F, og spurgte om hun havde udstedt et NemID nøglekort til A – til hendes mand. F svarede, ”Ja, det har jeg gjort”. F virkede oprevet og ked af det og hun var rød i hovedet/på halsen, og gav udtryk for, at hun var blevet klar over undervejs, at det var forkert af hende. Hun sagde, at hun havde følt sig presset.

Vi talte – sammen med opkrævningsmedarbejderen Æ – om, hvad vi skulle gøre. Det A havde gjort, gør man bare ikke. Vi var enige om, at vi var nødt til at ringe og orientere vores leder E, der ikke havde været på arbejde, og jeg sagde, at det måtte være F selv, der ringede op.

Æ sagde, at hun – mens F stod ved siden af – kunne se på F, at der var noget galt. Hun havde dog ikke sagt noget.

F talte først med E, og dernæst talte jeg med hende. Jeg fik at vide, at nøglekortet skulle annulleres, og aftalte, at det ville jeg gøre senere samme dag ...

...”

Det fremgår af en mail af 23. februar 2018 kl. 14.33 fra G til E, at nøglekortet var blevet annulleret.

Af et notat af 26. februar 2018, som E har udarbejdet, fremgår bl.a.:

”Fredag den 23. feb. kl. ca. 13.20 ringede F til ut. som holdt fri. F oplyste, at hun var kommet til at gøre noget, hun ikke måtte. En kollega var kommet til hende efter lukketid og sagt: ”Du skal lige logge på NemID og lave et nyt nøglekort til min mand. Det er meget vigtigt”. F følte sig presset til at gøre, som der blev sagt, og blev febrilsk over, at det åbenlyst skulle foregå hurtigt. Undervejs sagde F – ”Er det her egentlig ok”, hvortil kollegaen sagde ja. Kollegaen fremviste et foto af mandens kørekort som billede-ID. F fortalte, at hun bagefter følte sig manipuleret med. Efter samråd med en erfaren kollega ringede F med det samme til ut.”

Mandag den 26. februar 2018 blev A indkaldt til en tjenstlig samtale, der skulle afholdes den følgende dag. Det var anført i indkaldelsen, at baggrunden var, at hun fredag den 23. februar havde fået en elev til at udstede et nyt nøglekort til hendes mand.

I referatet af 27. februar 2018 af den tjenstlige samtale hedder det bl.a.:

”Forhold, der blev påpeget som uacceptable:

1. A har fredag den 23. februar bedt en elev om at udstede et nøglekort til NemID til A's mand Y, uden hans tilstedeværelse. Udstedelse af nyt nøglekort kræver personligt fremmøde, fremvisning af originalt og gyldigt billed-id samt personens besvarelse af kontrolspørgsmål fra CPR. A fremviste et foto af mandens kørekort som billed-id. A har selv taget en kuvert med nøglekortet i det skab, hvor de opbevares i åbningstiden i BSA, og som bæres i boks hver dag ved arbejdstids ophør.

2. A er fuldt bekendt med regler og lovgivning for udstedelse af nøglekort, da hun dagligt betjener borgere med det ærinde i Borgerservice. Det er brud på decorum. Som offentligt ansatte skal vi til hver en tid leve op til de regler og love, som vi håndhæver over for borgerne. Der er tale om en meget alvorlig tilsidesættelse af reglerne.

Den ansattes bemærkninger:

A erkender, at hun har bedt om hjælp til at udstede et nøglekort til sin mand ved at spørge ud i lokalet både i front og bagland i BSA, om nogen ville lave et nøglekort til Y. Kun eleven havde sin pc åben.

A oplyser, at familien har været presset i nogen tid blandt andet pga. sygdom, og at hun derfor ikke har tænkt sig om, da hun bad om hjælp, og dermed overtrådte reglerne.

A bekræfter, at hun betjener borgere i overensstemmelse med reglerne, når hun udsteder nøglekort til NemID.

E meddelte, at der vil blive indstillet til bortvisning. Personaleafdelingen sender en parthøring.”

A blev partshørt over den påtænkte bortvisning ved brev af samme dag (den 27. februar 2018). Som begrundelse var anført bl.a.:

”Begrundelsen for den påtænkte bortvisning er, at du fredag den 23. februar 2018 har bedt en elev om at udstede et nyt NemID nøglekort til din mand ... ved fremvisning af kopi af kørekort som dokumentation.

Der lægges vægt på, at udstedelse af NemID kræver personligt fremmøde. Nøglekortet er personligt, og må ikke oprettes eller benyttes af en anden person.

Der er ved vurderingen lagt vægt på, at din adfærd betragtes som tjenestefor-seelse og brud på decorum. Dette betragtes som grov misligholdelse af dit ansættelsesforhold.

...

Du er fritaget for tjeneste i høringsperioden.”

A og HK ... protesterede ved brev af 2. marts 2018 mod den påtænkte bortvisning. A anførte bl.a., at hun havde begået en fejl, hvilket hun beklagede. I situationen handlede hun, som det var almindelig praksis på hendes tidligere arbejdsplads. Hun bad kommunen om at revurdere den påtænkte bortvisning og give hende lejlighed til at rette for sig. HK ... anførte bl.a., at bortvisning som sanktion ikke var proportional med forseelsens karakter og derfor ikke berettiget. HK ... var endvidere bekendt med, at kommunen i en lignende sag havde givet en advarsel, og henstillede, at kommunen handlede efter lighedsprincippet – og derfor også i den foreliggende sag nøjedes med at meddele en advarsel.

B bortviste A ved brev af 2. marts 2018. Der blev henvist til den samme begrundelse som anført i parthøringsbrevet, og det blev anført, at høringssvaret samlet set ikke havde givet anledning til en ændret vurdering af sagen.

Under den mundtlige forhandling den 11. maj 2020 fremlagde klager dokumenter om den sag, som efter det oplyste endte med en tjenstlig advarsel. Det fremgår af

et brev af 27. august 2017, hvorved medarbejderen – efter tjenstlig samtale af 23. august 2017 – blev partshørt over en påtænkt tjenstlig advarsel, at følgende to forhold blev anset for uacceptable:

”Du er pr. 1. august 2017 registreret med en fiktiv adresse i B Kommune, men er pt. reelt bosiddende i X Kommune.

Du har udvist grov forsømmelse ved ikke at udføre opgaven med at sende velkomstbreve til kommunens tilflyttere siden 1. januar 2017.”

5. Forklaringer

A har forklaret bl.a., at hun var ansat i B Kommune fra maj 2017 til marts 2018, hvor hun blev bortvist. Inden hun kom til B Kommune var hun i 8 år ansat i Borgerservice i X Kommune. Hun havde erfaring med udstedelse af NemID fra dette arbejde. Hun er ikke kontoruddannet. I dag er hun kontorelev i ...

I X Kommunes Borgerservice hjalp kollegerne hinanden uofficielt med udstedelse af bl.a. nøglekort til en kollegas mand, selv om manden i strid med reglerne ikke gav personligt fremmøde. Denne praksis var ikke noget, som ledelsen var bekendt med.

I B Kommunes Borgerservice arbejde hun bl.a. med udstedelse af NemID og nøglekort til NemID. Hun var bekendt med de regler, der skulle være opfyldt, før der kunne udstedes NemID eller nøglekort til NemID: Borgeren skulle møde personligt frem. Borgeren skulle legitimere sig med billede-id, og borgeren skulle besvare kontrolspørgsmål korrekt.

Fredag den 23. februar 2018 arbejdede hun i receptionen. Hun havde ikke om morgenen, da hun tog på arbejde, kendskab til, at hendes mand, Y, havde brug for et nøglekort. Hun forlod kontoret ved lukketid kl. 13 og satte sig ind i bilen for at køre hjem. Y kontaktede hende og oplyste, at han havde fået et nyt job. Hun vidste godt, at han havde været til ansættelsessamtale. Han skulle ordne noget med sin pension helst inden weekenden, men han kunne ikke finde sit nøglekort

til NemID. Han bad hende om hjælp til at få nyt nøglekort, og hun bad ham sende en kopi af hans kørekort til brug herfor. Hun gik tilbage til kontoret og spurgte sin kollega Z, om hun ville lave et nøglekort til Y. Det ville Z ikke, fordi hun var i gang med at lukke computeren ned for at tage hjem. Z afviste ikke at udstede et nøglekort, fordi Y i strid med reglerne ikke mødte personligt.

Hun tog herefter et fysisk nøglekort og gik ind i baglokalet og spurgte, om der var nogen, der havde computeren tændt og ville lave et nøglekort til Y. F hjalp hende. F blev ikke presset til det. F udstedte nøglekortet og stillede ikke kontrolspørgsmål. Hun tog nøglekortet, sagde farvel og kørte hjem. Nøglekortet blev ikke anvendt, idet det blev spærret. Y fik senere samme dag udstedt et nyt nøglekort fra Borgerservice i ..., som havde åbent.

Da hun kom på arbejde mandag morgen, var hun ikke klar over, at der var noget galt. Hun arbejdede den dag med udstedelse af NemID. Senere på dagen bad E hende om at komme ind på kontoret, og her fik hun en indkaldelse til tjenstlig samtale om tirsdagen, hvor hun også inden samtalen arbejdede med udstedelse af NemID. Fællestillidsrepræsentanten var med til samtalen som hendes bisidder.

Hun fortryder, at hun fik udstedt et nøglekort til Y. Hun vidste godt, at hun ikke måtte, men tænkte ikke nærmere over det dengang. Hun ville ikke selv udstede nøglekort til Y, idet det ville være at gå over grænsen. Alle kollegerne i Borgerservice havde mødt Y – også F.

C har forklaret bl.a., at hun er faglig konsulent i HK, hvor hun hovedsageligt arbejder med det kommunale område. Hun har været i HK siden 1. oktober 2008. Fra 2016 har hun haft B Kommune som primært arbejdsområde.

Hun blev overrasket over, at B Kommune påtænkte at bortvise A. Det var en overreaktion. Episoden kunne højst give anledning til en tjenstlig advarsel. Det gav HK udtryk for over for kommunen og henviste til en anden sag, hvor kommunen nøjedes med at give en tjenstlig advarsel. Denne sag var sammenlignelig med A's sag, og det lige skulle derfor behandles lige.

D har forklaret bl.a., at hun er fællestillidsrepræsentant i B Kommune for HK. Hun har været fællestillidsrepræsentant siden 2001. Hun repræsenterer ca. 100 medarbejdere. Hun har i 40 år været ansat som ... i kommunen.

I den lange periode, hvor hun har været fællestillidsrepræsentant, har der kun været 2-3 bortvisningssager. Kommunen har ikke indskærpet over for medarbejderne, at det vil føre til bortvisning, hvis reglerne ikke overholdes. Spørgsmålet ses ikke at være drøftet på et SU-møde.

Hun var med som bisidder til den tjenstlige samtale, som kommunen holdt med A. Hun kan ikke huske, om E på mødet gav udtryk for, at A havde presset eleven til at udstede et nøglekort, eller om hun kun havde bedt eleven om det, sådan som det står i referatet af den tjenstlige samtale. A lagde sig fladt ned og ville gerne have mulighed for at rette for sig. E gav udtryk for, at man ville indstille til bortvisning. Det var efter hendes mening en overreaktion.

E har forklaret bl.a., at hun i 1993 blev uddannet som ... fra Københavns Universitet. Siden uddannelsen har hun været ansat i stillinger inden for det offentlige, i de sidste 20 år som chef eller souschef. Hun har i 11 år været chef for Borgerservice i B Kommune.

Det er en betroet opgave at være medarbejder i front-teamet i Borgerservice. Som medarbejder her får man adgang til mange slags oplysninger om borgerne. Opgaverne i Borgerservice er meget regelbundne. Der skal ikke træffes skøns-mæssige beslutninger, og reglerne kan ikke bøjes. Der er ikke konstant ansat elever i Borgerservice. Eleverne uddannes gennem grundig sidemandsoplæring. De står sammen med en erfaren medarbejder og ser, hvordan opgaven skal udføres. Der var adgang til undervisningsmaterialet om udstedelse af NemID eller nøglekort, når man loggede sig på NemID.

Ved ansættelsen af A lagde hun vægt på, at der var tale om en erfaren medarbejder med 8 års anciennitet fra X Kommune. Hun tog grundig reference. Hun stillede

under ansættelsessamtalen spørgsmål til A om hendes kendskab til reglerne på området, og hun følte sig samlet set tryk ved, at A kunne udføre opgaverne korrekt i overensstemmelse med reglerne.

Det er utroligt vigtigt, at reglerne om udstedelse af NemID eller nøglekort til NemID bliver overholdt til punkt og prikke. NemID giver adgang til hele det officielle Danmark og kan også bruges som adgangsnøgle til bank mv. De forholdsregler, der skal iagttages (personligt fremmøde, billedlegitimation og korrekt svar på kontrolspørgsmål), skal forebygge misbrug, idet de har til formål at sikre, at NemID eller nøglekort ikke udstedes til den forkerte person. Derfor er personligt fremmøde altafgørende. Det giver sig selv, at der gælder samme regler for alle.

Hun hørte om episoden den 23. februar kl. 13.20. F ringede til hende derhjemme. F var meget brødebetynet, fordi hun havde gjort noget, hun ikke måtte. F beskrev forløbet og fortalte bl.a., at A var kommet tilbage på kontoret og havde virket ”hektisk”. A var gået ind i baglokalet til F og havde sagt, at F skulle udstede et nøglekort til hendes mand. Hun mener, at F blev presset til at udstede nøglekortet. Dette gælder, selv om det bl.a. i referatet af den tjenstlige samtale er anført, at F blev bedt om at udstede nøglekortet.

Hun tænkte, at det var under al kritik at misbruge en elev for egen vindings skyld. Hun bookede et møde med H fra personaleafdelingen til mandag. De skulle tale om sanktionen. Hun syntes, at det var groft, og at der formentlig skulle ske bortvisning. Hun kunne ikke længere have tillid til en medarbejder, der havde overtrådt reglerne på denne måde. Tilliden var forsvundet. Decorum var heller ikke opfyldt. Men hun er ikke jurist og skulle derfor have drøftet sagen med personaleafdelingen. Hun bad G om at annullere nøglekortet, der var udstedt på et forkert grundlag.

Det var først i høringssvaret – og ikke under den tjenstlige samtale – at A kom ind på, at hun havde handlet efter den praksis, som gjaldt i X Kommune. Hun

havde svært ved at tro, at der var en sådan praksis i X Kommune, men dette var under alle omstændigheder ikke nogen formildende omstændighed.

Hun har som chef for Borgerservice i B Kommune haft at gøre med to andre bortvisningssager. Begge sager handlede om misbrug af CPR-registret, idet medarbejderne havde skaffet sig adgang til mange borgeres oplysninger uden saglig begrundelse. De blev begge bortvist.

Den sag, som endte med en tjenstlig advarsel, er ikke sammenlignelig med A's sag. Den pågældende kollega, der var koordinator på folkeregisterområdet, havde købt en lejlighed i kommunen efter samlivsophør og havde midlertidigt ikke noget sted at bo. En kollega tilbød hende at bo i en campingvogn på hendes bopæl i kommunen, og hun meldte adresseflytning hertil fra den 1. august 2017. I mellemtiden havde hun fået et bedre tilbud om at bo i en lejlighed i Xby, men hun undlod at få ændret adresse i overensstemmelse hermed. Adressen blev ændret inden den tjenstlige samtale den 23. august 2017. Medarbejderen havde endvidere undladt at udføre en serviceopgave med at sende velkomstbreve ud. Problemet var imidlertid, at der var tekniske vanskeligheder med at få systemet med velkomstbreve til at fungere. Bebrejdelsen gik på, at hun som leder ikke var blevet orienteret om disse vanskeligheder.

F har forklaret bl.a., at hun ikke længere er kontorelev. Hun er blevet færdig med sin kontoruddannelse, men er ikke ansat i B Kommune.

Hun begyndte som elev i kommunen den 1. september 2017. Hun arbejdede i Borgerservice. Hun havde to elevansvarlige medarbejdere og blev oplært ved at se på, hvordan arbejdet skulle udføres. Det var ikke A's opgave at være elevansvarlig, men nogle gange tog A sig af hendes oplæring, når de andre ikke havde mulighed for det. A holdt sig til reglerne. Hun så først A's mand under hovedforhandlingen i den foreliggende sag.

Den 23. februar ved 13-tiden sad hun i baglokalet. Æ, som havde med opkrævning at gøre, var der også, men hun var fordybet i sin computer. A kom ind med overtøj

på og var lidt forvirret. A spurgte, om hun kunne hjælpe hende med et NemID link, så der kunne udstedes et nøglekort til hendes mand. Hun kunne imidlertid ikke finde linket, og A sagde, at hun ville gøre det selv. Så fandt hun linket. A havde kopi af sin mands kørekort på sin telefon. Hun stillede kontrolspørgsmål, som A besvarede. A grinede, fordi spørgsmålene var nemme, da hun kendte sin mand. A havde selv taget det fysiske nøglekort med. A gik ud af døren. Og så kom G. Hun tænkte ikke over, hvad hun gjorde, men var chokeret bagefter. Hun kan ikke nu huske, om hun var under pres i selve situationen. Det hele gik meget hurtigt. Hun ringede til E, som også talte med G på hendes telefon.

G har forklaret bl.a., at hun er kontoruddannet og har været ansat i A Kommune i 7 år. Hun er elevansvarlig og bistod i 2017-2018 med at oplære F.

Der var regler for alle de opgaver, som skulle udføres i Borgerservice, og ingen medarbejder kunne være i tvivl om, at reglerne skulle overholdes. Hun har ikke oplevet, at kolleger i Borgerservice brød reglerne og dækkede over hinanden.

De forholdsregler, som gælder for udstedelse af NemID eller nøglekort til NemID, bliver fulgt i B Kommune. Der skal gives personlig fremmøde. Billed-legitimation skal fremvises (eller to id-kort som alternativ hertil), og kontrolspørgsmål skal besvares korrekt. Disse spørgsmål kommer på skærmen, efter at kørekortnummer eller pasnummer er indtastet og tjekket i CPR.

Hun underskrev redegørelsen omkring en uge efter episoden den 23. februar 2018. Z fortalte hende, at A havde spurgt, om hun ville udstede et nøglekort til hendes mand. Z havde afvist dette. A kom styrtende forbi hende, da hun gik ind til F i baglokalet. Hun syntes, at det var rigtigt tarveligt at udnytte en elev til at udstede nøglekort i strid med reglerne. Det kunne A ikke være bekendt. Det, som A gjorde, var ulovligt, og skabte risiko for misbrug.

H har forklaret bl.a., at hun er souschef i HR i B Kommune. Hun blev uddannet som jurist for 30 år siden.

Hun hørte om denne sag via en mail, som E sendte til hende den 23. februar 2018 kl. 14.48. E ønskede at drøfte sagen med hende. De var enige om bortvisning, og hun drøftede også spørgsmålet med KL. A misbrugte sin stilling som betroet medarbejder i Borgerservice i egen personlig interesse. Reglerne har til formål at forebygge misbrug. Det var en grov forsømmelse og i strid med kravet om decorum. Hun har aldrig hørt om, at der skulle være en almindelig praksis i andre kommuner om at bryde reglerne.

Den sag, som endte med en tjenstlig advarsel, er ikke sammenlignelig med A's sag. Hun er enig i den beskrivelse af sagen, som E har givet. Medarbejderen var meget ked af situationen og skyndte sig at gøre noget ved det. Flytningen var blevet ændret inden afholdelsen af den tjenstlige samtale. Velkomstbrevene kunne ikke sendes ud på grund af en teknisk forhindring.

6. Anbringender

Klager har anført bl.a., at A ikke ved udstedelsen af nøglekortet begik en forseelse af en sådan grovhed, at det berettigede til eller nødvendiggjorde en bortvisning.

Det erkendes, at A begik en tjensteforseelse, der berettigede indklagede til at tildele en sanktion svarende til maksimalt en advarsel.

Udstedelsen af nøglekortet skete til hendes ægtefælle, der havde anmodet hende om hjælp i forbindelse med hans jobsituation. Hendes private forhold var velkendte, og der foreligger alene et formelt brud i form af, at instruksens ikke blev fulgt. Ingen har lidt skade eller kunne lide skade som følge af, at instruksens ikke blev fulgt. Der er tale om et enkeltstående tilfælde uden risiko for gentagelse. Bortvisning er derfor en uforholdsmæssig sanktion.

Sagen ligner meget den sag i kommunen, som endte med en tjenstlig advarsel, og lighedsprincippet tilsiger, at den foreliggende sag også skulle være afgjort med højst en tjenstlig advarsel.

Af samme grunde kunne A heller ikke have været opsagt, hvorfor hun har krav på en godtgørelse som opgjort.

Indklagede har anført bl.a., at udstedelsen af nøglekortet til A's mand var i strid med kravene for udstedelse af NemID, idet udstedelse kræver fremmøde hos Borgerservice, borgerens fremvisning af gyldig billedlegitimation og borgerens korrekte besvarelse af kontrolspørgsmål.

A havde som følge af sine mange års ansættelse i Borgerservice hos både X Kommune og indklagede et indgående kendskab til kravene i forbindelse med udstedelse af NemID. Det må derfor have stået klart for hende, at hendes adfærd udgjorde en grov tjenesteforseelse og et brud på decorum, som kunne medføre bortvisning. Indklagede kunne som følge af hendes adfærd ikke længere have tillid til hende i en stilling som sagsbehandler i kommunens Borgerservice, hvor der som følge af de særlige opgaver og den dertil hørende risiko for misbrug er behov for ubetinget tillid.

På denne baggrund var det berettiget, at indklagede vurderede, at den udviste adfærd udgjorde en væsentlig misligholdelse af ansættelsesforholdet.

Indklagede har ikke tilsidesat lighedsprincippet, allerede fordi den sag, der endte med en tjenstlig advarsel, ikke er sammenlignelig med den foreliggende sag.

Under alle omstændigheder ville afskedigelse med sædvanligt varsel have været saglig, således at der ikke er grundlag for at betale godtgørelse.

En eventuel godtgørelse kan alene udmåles til et mindre, rent symbolsk beløb.

7. Opmandens begrundelse og resultat

7.1. Straksudstedelse af nøglekort til NemID kræver efter de foreliggende oplysninger om regelgrundlaget, at den pågældende borger giver personligt fremmøde,

legitimerer sig typisk med gyldig billede-id (f.eks. pas eller kørekort) og besvarer kontrolspørgsmål korrekt.

Formålet med disse regler er at forebygge misbrug ved, at medarbejderen i Borgerservice sikrer sig, at nøglekortet udstedes til den rigtige person. Reglerne skal i ses sammenhæng med, at NemID giver adgang til at indgå retshandler digitalt og adgang til bl.a. fortrolige oplysninger om den pågældende borger såvel inden for den offentlige forvaltning som i den private sektor (bank mv.).

Arbejde i Borgerservice med udstedelse af NemID og nøglekort må efter det anførte anses for en betroet stilling med krav om ansvarlighed og pålidelighed.

7.2. A havde i flere år arbejdet med udstedelse af NemID og nøglekort i X Kommunes Borgerservice forud for sin ansættelse i B Kommunes Borgerservice i maj 2017. Også her udførte hun dette arbejde.

Hun var gennem sit arbejde klar over, at straksudstedelse af nøglekort krævede, at de regler, som er beskrevet i afsnit 7.1 foran, var opfyldt, herunder at borgeren mødte personligt frem i Borgerservice.

Fredag den 23. februar 2018 skulle hendes ægtefælle hurtigst muligt bruge et nøglekort i forbindelse med tiltrædelse af et nyt arbejde. Han bad hende om at få udstedt et nøglekort, selv om han – i strid med reglerne – ikke ville give personligt møde i Borgerservice. Han sendte hende i stedet en kopi af sit kørekort til brug for udstedelsen af nøglekortet.

Borgerservice var ved at lukke, og en kollega i Borgerservice afviste at hjælpe hende. A tog herefter et fysisk nøglekort og gik ind i baglokalet, hvor hun fik en elev, F, der havde været ansat i kommunen i kortere tid (siden 1. september 2017), til at udstede nøglekortet til hendes mand.

7.3. På den anførte baggrund er det min opfattelse, at A begik en alvorlig tjenesteforseelse, og at dette udgjorde en væsentlig eller grov misligholdelse af ansættelsesforholdet.

Det bemærkes herved, at hun ikke alene fik udstedt et nøglekort i strid med reglerne og derved udnyttede sin betroede stilling til at tilgodese private interesser, men hun brugte også sin position som erfaren medarbejder til at få en elev til at udstede nøglekortet. Jeg kan i den forbindelse efter bevisførelsen ikke se bort fra, at eleven følte sig presset til at bryde reglerne for at hjælpe A.

7.4. Klager har anført, at kommunen skulle nøjes med en tjenstlig advarsel med henvisning til, at der var tale om et enkeltstående tilfælde, og at overtrædelsen af reglerne ikke medførte nogen skade i den konkrete situation. Klager har endvidere anført, at kommunen i en anden sammenlignelig sag nøjedes med en tjenstlig advarsel.

På det foreliggende grundlag og under de foran nævnte omstændigheder er der imidlertid efter min mening ikke tilstrækkeligt belæg for at fastslå, at den sanktion, som B Kommune valgte – bortvisning – var uproportional.

Den sag, hvor kommunen nøjedes med en tjenstlig advarsel, kan efter de foreliggende oplysninger, herunder E's og H's forklaringer, efter min opfattelse ikke sammenlignes med A's sag, og allerede derfor er det ikke i strid med lighedsprincippet, at kommunen valgte at bortvise A.

7.5. Da det, som klager i øvrigt har anført, ikke kan føre til et andet resultat, tager jeg herefter indklagedes påstand om frifindelse til følge.

Thi kendes for ret:

B Kommune frifindes.

Hver part skal bære egne sagsomkostninger og betale halvdelen af opmandens honorar.

København, den 14. maj 2020

Oliver Talevski